

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . . złp. 3.— gr.
Półrocznie . . . „ 1,50 „

Zgierz,

dnia 7 maja
1932 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 50 gr.
Wychodzi raz na miesiąc.

Wiadomości miejskie.

Tydzień Polskiego Czerwonego Krzyża. Wzorem lat ubiegłych od 10 do 16 maja r. b. odbędzie się Tydzień Polskiego Czerwonego Krzyża, poświęcony propagandzie idei Czerwonego Krzyża oraz zbiórce funduszy.

Institucja Czerwonego Krzyża, powołana do życia przed 70 laty, stała się jedną z najpopularniejszych w zakresie miłosierdzia. Niezbędny w okresie wojny, gdy niesie pomoc walczącym, bez różnicy, czy rodakom, czy nieprzyjaciołom, w czasie pokoju Czerwony Krzyż nie ustaje w pracy, szkoląc kadry pielęgniarek oraz drużyny ratowniczo-przeciwgazowe, budując i utrzymując szpitale i przychodnie, popularyzując zasady higieny, wreszcie spiesząc z pomocą ludności, dotkniętej klęskami żywiołowymi, jak powodzie, pożary, trzęsienia ziemi i t. p.

Polski Czerwony Krzyż, który powstał w 1919 r. w wirze walki o Niepodległość Odrodzonego Państwa naszego, zapisał się złotymi głóskami w okresie wojny polsko-bolszewickiej. Co zdziałał wówczas, niech zaświadczą cyfry. Polski Czerwony Krzyż posiadał na froncie 28 szpitali na 3125 łózek, 5 zakładów dla uzdrowieńców na 850 łózek, 6 pociągów sanitarnych, 3 czołwki konne, 2 transporty wodne, 8 kompanii sanitarnych, 5 kolumn sanitarno-kąpielowych, 11 ambulatorji i 35 punktów sanitarno-odżywczych.

Po skończonej wojnie działalność Polskiego Czerwonego Krzyża nie ustaje. Oddział Zgierski P. C. K. w ostatnich dwóch latach wysłał na swój koszt (240 zł. od osoby) 6 osób na kursy pielęgniarstwa do Łodzi, powołuje do życia i szkoli 3 drużyny ratowniczo-przeciwgazowe w składzie 15 osób każda, dla 2 drużyn zakupuje sprzęt ratowniczy kosztem zł. 3,000.—, spieszy z pomocą powodziom na Wileńszczyźnie, asygnując w tym celu 200 zł., organizuje 20 kół młodzieży P. C. K. wśród uczniów szkół średnich i powszechnych, powołując do życia 4 punkty pogotowia sanitarno-drogowego na szosach Strykowskiej, Ozorkowskiej, Piątkowskiej i Aleksandrowskiej. Poczynania te są zaledwie częścią tego, co w naszym mieście powinno być zrobione. W roku bież. Zarząd Oddziału P. C. K. w Zgierzu zamierza położyć nacisk na szkolenie nowych pielęgniarek i tworzenie dalszych drużyn ratowniczo-przeciwgazowych. Do tego potrzebne są jednak fundusze. To też Zarząd P. C. K. w Zgierzu zwraca się do wszystkich mieszkańców naszego miasta z gorącym apelem, aby w czasie Tygodnia Czerwonego Krzyża nie skąpili ofiar na P. C. K. oraz by zapisywali się na członków.

Składka członkowska wynosi tylko 1 zł. kwartalnie.

Tak niewielką ofiarą każdy przyczynić się może do tego, że na wypadek wojny orężnej czy gazowej, na wypadek epidemji, czy innej klęski żywiołowej znajdują się wyszkolone drużyny P. C. K., które pośpieszą z pomocą zagrożonym.

Zapisujcie się więc na członków Polskiego Czerwonego Krzyża!

Ceny biletów seryjnych w zakładzie kąpielowym. Magistrat m. Zgierza wprowadził bilety seryjne, które są daleko tańsze od cen normalnych biletów miejskiego zakładu kąpielowego. Cena biletu seryjnego, uprawniającego do korzystania 10 razy z urządzeń zakładu, wynosi:

Łaźnia I kl.	zł. 20.—
" II "	" 10.—
Basen dla dorosłych	" 10.—
" " młodzieży	" 5.— do godz. 6
Wanny I kl.	" 15.—
" II "	" 10.—
Natryski dla dorosłych	" 5.—
" " młodzieży	" 3.—

Koncesja na rozklejanie afiszów. W myśl uchwały Rady Miejskiej z dnia 18 marca r. b. miejscowe Koło Związku Inwalidów Wojennych otrzymało koncesję na wyłączne prawo rozklejania w mieście Zgierzu afiszów, reklam, plakatów, klepsydr i t. p. w specjalnie na ten cel urządzonych tablicach. Koncesja udzielona została na czas od 1 kwietnia 1932 r. do 31 marca 1943 r. Opłaty za rozklejanie afiszów i t. d. podane zostały już w № 3 „Gazety Zgierskiej“ z dnia 2 kwietnia r. b.

Zwraca się uwagę na to, że obecnie plakatowanie w inny sposób wszelkiego rodzaju obwieszczeń, afiszów, wezwań i t. p. jest bezwzględnie wzbronione i umieszczone poza temi miejscami plakaty podlegają niezwłocznemu usunięciu a to na podstawie rozporządzenia porządkowego Wojewody Łódzkiego z dnia 7-go stycznia 1930 r. o plakatowaniu ogłoszeń w gminach miejskich.

Godziny urzędowe w Magistracie w okresie letnim. Od dnia 1 maja r. b. wszystkie biura Magistratu czynne są od godz. 8-ej rano do godz. 3-ej po poł., w soboty zaś do godz. 1 1/2.

Zwalczanie chorób drobiu. Na terenie tutejszego województwa szerzy się w zastraszający sposób cholera drobiu, która w wielu wypadkach uniemożliwia wprost prowadzenie hodowli drobiu. Często w bezlistny sposób niszczy nieraz z takim trudem wzorowo prowadzone hodowle drobiu, powodując kolosalne straty materialne; pozatem budzi gorycz i zniechęcenie u hodowcy. W niektórych okolicach stale rok rócznie występuje, czyniąc straty dochodzące do 70—90% ilości sztuk drobiu. W wypadkach wybuchu tej zarazy hodowcy chwytają się wszelkich możliwych środków ratunku, zakupując masowo reklamowane specyfiki w nadziei uzyskania pomocy. Niestety wszystko to nie odnosi pożądanego skutku, a zaraza szerzy się dalej. A przecież hodowla drobiu przysparza rolnikom znaczne dochody, a w bilansie handlowym Państwa odgrywa poważną rolę. I dlatego zrozumienie kwestji hodowli drobiu należy krzewić wśród szerszych mas rolników i zaznajamiać z podstawowymi zasadami profilaktyki i symptomatyki tej zarazy.

Z chorób zakaźnych, dziesiątkujących drób, najczęściej pojawia się cholera drobiu. Jest to choroba zakaźna i wysocze zaraźliwa, występująca nagminnie i stanowiąca jedną z najstraszniejszych przeszkód prowadzenia wogóle hodowli drobiu.

Pamiętać należy:

- 1) iż cholera drobiu przebiega w 2 formach: ostrej i przewlekłej i że w swym przebiegu może przypominać wypadki chorobowe zatrucia, pomoru drobiu, gruźlicę, objawy chorobowe obecności w przewodzie pokarmowym pasorczytów

drobiu i że cały szereg innych chorób zakaźnych, występujących u drobiu przebiega podobnie jak cholera drobiu. Niezmiernie ważną rzeczą jest postanowienie djagnozy w pierwszych początkach pojawienia się zarazy z uwagi na szybki jej przebieg;

- 2) że cholera drobiu w formie ostrej przyjmuje nieraz charakter tak gwałtowny (apoplektyczny), że wczesne rozpoznanie symptomów choroby i natychmiast zastosowana izolacja, oraz pomoc decydują o zażegnaniu grożącemu niebezpieczeństwu;
- 3) wszelkie zauważone objawy duszności, osowiałości, posmutnienia, sennaści, niechęci do jedzenia, objawy biegunki, wzmoczonego pragnienia, zasilenia korali, grzebień i płatków przysuszonych, wychudzenie, chwianie się na nogach, obrzęki zapalne stawów, nagłe wypadki śmierci i to w porę wiosny lub jesieni powinny budzić poważne niebezpieczeństwo podejrzenia cholery drobiu;
- 4) wszelkie padłe sztuki względnie dorżnięte należy w całości palić lub też głęboko zakopać wraz z piórami, krwią i nawozem po uprzednim zianiu wapnem świeżo gaszonym. Praktykowany powszechnie zwyczaj wyrzucania pierza i wnętrzości na podwórze, do sadzawek, rowów, śmietników i t. p. jest niedopuszczalny, ponieważ postępowanie to przyczynia się do szerzenia się zarazy;
- 5) nowonabyte drób na targu względnie z wystawy należy w ciągu 5—6 dni trzymać w odosobnieniu. Pierze niepewnego pochodzenia należy przewietrzać i poddawać działaniu promieni słońca przez kilka dni;
- 6) handlarzy domokrażnych i przekupniów stanowczo i pod żadnym pozorem nie wpuszczać do kurnika;
- 7) kurniki trzymać w czystości, często przewietrzać i bielić świeżo gaszonym wapnem, nawóz wywozić, kurniki ustawiać w miejscach cichych, suchych, kurniki nie powinny być stawiane w miejscach narażonych na działanie ostrych wiatrów i przewiewów;
- 8) woda i pokarm podawane ptactwu powinny być czyste, ziarno suche i pochodzenia pewnego. O ile zaś istnieje podejrzenie, iż ziarno pochodzi z zagród zapowietrzonych cholerą drobiu, to w takich razach należy ziarno przesuszyć na blachach w piecach o działaniu temperatury dochodzącej do 50—60° C.
- 9) gdy zaraza wybuchła należy zameldować w najbliższym posterunku policji względnie bezpośrednio do Starostwa i natychmiast przystąpić do izolacji sztuk chorych i podejrzaných od zdrowych, przeprowadzić gruntowną dezynfekcję za pomocą ługu sodowego i świeżego gaszonego wapna;
- 10) wynik dezynfekcji wówczas będzie skuteczny o ile wykonaną będzie dokładnie i sumiennie;
- 11) wszelkie szczepienia reakcyjne (vacciny) również jak i surowicę powinny być powierzone tylko fachowemu czynnikom, t. j. lekarzom weterynaryjnym.

Wycier kominów. Skonstatowano, że w ostatnim czasie mają miejsce zatargi między majstrem kominarskim, a właścicielami nieruchomości na ile opłat w sprawie wycieru kominów. W związku z tem podaje się do wiadomości, że do czasu wydania nowych zarządzeń w sprawie wykonywania przemysłu kominarskiego obowiązują dotychczasowe normy opłat i przepisy:

Wycier kominów winien się odbywać 8 razy w roku, w tem w porze zimowej 1 raz na miesiąc, w lecie zaś 1 raz na dwa miesiące. Opłata wynosi:

- 1) przy kominach kanałowych 10 gr. z paleniska za każdorazowy wycier bez względu na to, czy są opalane, czy nie;
- 2) przy kominach dętych większych i mniejszych rozmiarów, czyszczenie których odbywa się przez kominarza przez wchodzenie wewnątrz komina, 30 gr. za każdy wycier;
- 3) od kominów przemysłowych, jak: piekarskich, farbiarskich, masarskich, mydlarskich i t. p., — 1 zł. za każdorazowe wytarcie.

Od przymusowego wycieru kominów zwolnione są jedynie osobno stojące kminy fabryczne. Czynności, związane z wycierem kominów, powierza się wyłącznie kominarzom wykwalifikowanym, posiadającym wszystkie wymagane warunki.

Każdy majster kominarski obowiązany jest prowadzić księgę z wykazem domów, w których czyści kminy. W książeczce powinien umieścić adnotację o każdorazowym czyszczeniu kominów z podpisem właściciela domu wzgl. lokatora.

Należność za czynności kominarskie może być ściągana w drodze administracyjnej.

Zwraca się uwagę na to, że do wycieru kominów upoważnieni są tylko zawodowi kominarze, którzy posiadają na dany rewir koncesję Starostwa Powiatowego Łodzi.

Wydawanie świadectw pochodzenia bydła. Wobec wejścia w życie ustawy z dn. 25 lutego r. b. o zmianach rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych podaje się do wiadomości mieszkańców, że wszystkie zwierzęta domowe, t. j. konie od lat czterech, bydło rogate, świnie, prosięta, muszą być zaopatrywane w świadectwa pochodzenia zwierząt, o ile znajdują się w posiadaniu osób handlujących lub dostarczane są do rzeźni, na targowiska, jarmarki i przetargi publiczne. Świadectwa pochodzenia wydawane są przez Magistrat. Właściciele zwierząt, jako też wszyscy, którzy z tytułu faktycznego posiadania lub używania zwierzęcia mają styczność ze zwierzętami, są obowiązani zgłosić się niezwłocznie do Magistratu lub do najbliższego posterunku policji każdy wypadek zachorowania jak również wystąpienia objawów, wzbudzających podejrzenie zachorowania na jedną z następujących chorób:

- a) księgosusz,
- b) zarazę płucną bydła rogatego,
- c) pryszczycę,
- d) wąglik,
- e) szelestnicę,
- f) zarazę dziczynną i bydła rogatego,
- g) gruźlicę bydła rogatego w postaci otwartej (płuc, wymienia, macicy i jeli),
- h) nosaciznę zwierząt jednokopytowych,
- i) ospę owczą,
- j) zarazę stadniczą koni,
- k) otręt koni i bydła rogatego,
- l) świerzb zwierząt jednokopytowych i owiec,
- m) wściekliznę,
- n) pomór i zarazę świń,
- o) różycę świń,
- p) cholerę drobiu i pomór kur.

W sprawie stosowania przeciętnych cen rynkowych przy ustalaniu strat pogorzeliowych w ruch. rolnych ubezpieczonych przymusowo. Sumy ubezpieczenia mienia ruchomego w poszczególnych gospodarstwach, objętych przymusem rolnym, ustalane są w/g norm ryczałtowych, przyczem normy te skalkulowane są dla przeciętnych gospodarstw małorolnych, przy normalnych cenach rynkowych krescencji oraz inwentarza żywego, jak również średniej wartości inwentarza martwego.

Spotykane są jednak wypadki, że niektóre gospodarstwa, podlegające przymusowi ubezpieczenia ruchomości rolnych, odbiegają od typu przeciętnego, uprawiając zboża selekcyjne, względnie posiadając cenny inwentarz żywy o wartości hodowlanej lub też zasobniejszy inwentarz martwy.

Wartość mienia ruchomego w takich gospodarstwach zawsze przewyższa sumę ubezpieczenia, ustaloną, jak zaznaczono, w/g norm dla gospodarstw przeciętnych.

Celem uniknięcia zatem nieporozumień na wypadek pożaru, Inspektorat Wojewódzki P. Z. U. W. wyjaśnia, że za podstawę do ustalania wysokości strat pogorzeliowych w mieniu, objętem przymusem, przyjmowane są zawsze **przeciętne ceny rynkowe** tak krescencji jak inwentarza żywego i martwego, gdyż takie ceny uwzględniane były przy kalkulacji norm, i P. Z. U. W., ubezpieczając tanio mienie gospodarstw przeciętnych, nie może odpowiadać za straty, przewyższające te normy w gospodarstwach, odbiegających od typu przeciętnego.

W tych wypadkach, o ile suma przymusowego ubezpieczenia ruchomości rolnych nie pokrywa wartości rzeczywistej, właściciele mogą zgłaszać wnioski podwyżkowe u odnośnego Inspektora Powiatowego P. Z. U. W., na rece którego jednocześnie ze zgłoszeniem wniosku winni opłacać całkowitą należność od nadwyżki sumy ubezpieczenia ponad normy przymusowe.

Przedłużenie moratorium mieszkaniowego dla bezrobotnych. Moratorium mieszkaniowe dla bezrobotnych, zajmujących dwuzimbowe lokale, wygaśnię dnia 1 kwietnia 1932 r. Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23/III-1932 r. (Dz. U. № 27, poz. 253) przedłużono to moratorium do dnia 31/X-1932 r.

Zakaz ostrego kucia koni. Zwraca się uwaga, że w Dzienniku Ustaw № 12 zostało ogłoszone rozporządzenie Min. Rob. Publ. i Min. Wewn. z dnia 2 września 1931 r. o zakazie używania na drogach publicznych z twardą nawierzchnią podków u koni z wystającymi ostrymi częściami. Wymieniona ustawa zawiera nakaz ścisłego nadzoru nad stosowaniem się ludności do tego zakazu. Wobec okresu wiosennego przypomina się, że ostre kucie koni jest zabronione i że zakaz ten powinien być ściślej przestrzegany.

Zapisujcie się na członków Ligi Morskiej i Kolonjalnej w Zgierzu. Każdy członek L. M. i K. otrzymuje bezpłatnie co miesiąc bogate w treść i ilustracje czasopismo „MORZE” oraz korzystając może z 50% zniżki do basenu w Miejskim Zakładzie Kąpielowym.

Składka miesięczna wynosi zł. 1.—

Zapisy przyjmuje p. Ewaryst Zwierzewicz (Kasa Chorych), sekretarz Oddziału Zgierskiego Ligi Morskiej i Kolonjalnej.

Lustracja zakładów rzemieślniczych oraz wydawanie zaświadczeń z art. 198 prawa przemysłowego. Izba Rzemieślnicza w Łodzi, będąca reprezentantem zawodowych interesów rzemiosła na terenie powiatu, poruszając niejednokrotnie wiele bolączek z dziedziny przemysłu rzemieślniczego, występowała również w sprawie możliwie śpiesznego likwidowania tych zakładów rzemieślniczych, które prowadzone są bez należytego uprawnienia przemysłowego, t. j. bez karty rzemieślniczej. Ustalono, że istnieje na terenie powiatu Łódzkiego wiele warsztatów rzemieślniczych, których właściciele nie posiadają należytego uprawnienia przemysłowego, a nawet nie rejestrowali swych zakładów. Ponieważ taki stan rzeczy utrwała w rzeszach rzemieślniczych mniemanie, że prawo przemysłowe nie stwarza żadnej ochrony prawnej dla interesów zawodowych warstwy rzemieślniczej i że władze państwowe celowo nie starają się korzystać z nadanych im uprawnień, które winny zmierzać w kierunku usuwania z dziedziny przemysłu rzemieślniczego stanu niezgodnego z prawdą, roztoczona zostanie ścisła kontrola nad wszystkimi, a zwłaszcza nowo-powstającymi zakładami dla uniknięcia możliwości istnienia warsztatów rzemieślniczych, prowadzonych nieraz przez długi okres czasu bez żadnego uprawnienia, a więc wbrew przepisom rozporządzenia o prawie przemysłowym. Lustracja zakładów rzemieślniczych będzie miała za cel ustalenie:

- 1) czy zakłady te prowadzone są zgodnie z postanowieniami prawa przemysłowego, a właściciele ich mają karty rzemieślnicze,
- 2) czy właściciele warsztatów rzemieślniczych są uprawnieni do przyjmowania na naukę uczniów,
- 3) czy uczniowie uczęszczają do szkół dokształcających zawodowych i czy zawarli umowy o naukę w myśl postanowień prawa przemysłowego i przepisów, regulujących sprawy terminatorskie, ogłoszonych w Nr. 7 Dziennika Wojewódzkiego z dnia 1 kwietnia 1930 r.

Zaświadczenia, przewidziane w art. 198 ust. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym, wydawane będą dopiero po należytem zbadaniu, czy fakty, podane przez ubiegających się o uzyskanie karty rzemieślniczej, odpowiadają rzeczywistości.

W sprawie prolongowania zezwoleń na broń palną. Ponieważ z dniem 31 grudnia 1931 r. utraciły swą ważność zezwolenia na broń palną krótką i myśliwską, wszyscy posiadacze winni złożyć w Starostwie Powiatowym Łódzkim podania o prolongowanie im posiadanych zezwoleń. Ci zaś, którzy nie zamierzają się ubiegać o prolongatę, winni posiadaną broń sprzedać w jednym ze sklepów broni lub osobom uprawnionym do kupna a kwit przedstawić osobiście w Starostwie Łódzkim z oświadczeniem, że zrzekają się zezwolenia na dalsze posiadanie broni. O terminie zgłoszenia się po odbiór zezwolenia zainteresowane osoby powiadomione zostały za pośrednictwem Magistratu. Ci zaś, którzy do dnia 30 kwietnia r. b. nie otrzymali zawiadomienia o zgłoszeniu się do Starostwa a złożyli podania, winni bez zawiadomienia zgłosić się do Starostwa Powiatowego najpóźniej do dnia 15 maja r. b. Niezgłoszenie się na wezwanie po odbiór zezwolenia uważane jest za rezygnację z otrzymania zezwolenia. Posiadanie broni bez zezwolenia będzie karane na podstawie rozporządzenia wykonawczego do dekretu o posiadaniu broni palnej z dnia 25 stycznia 1919 r. (Dz. U. № 43).

Dyrekcja Gimnazjum Państwowego im. Staszica w Zgierzu podaje do wiadomości rodziców i opiekunów, iż na mocy rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. klasa pierwsza gimnazjum od przyszłego roku szkolnego zostanie zniesiona.

Z. Lazar
Dyrektor gimnazjum.

Zbiórka uliczna na rzecz Straży Pożarnej. Zarząd Ochotniczej Straży Pożarnej w Zgierzu podaje do wiadomości, że urządzona w dniu 24-go kwietnia r. b. zbiórka uliczna dała dochód w sumie zł. 456.10. Wszystkim ofiarodawcom Zarząd składa tą drogą serdeczne podziękowanie.

Sprawozdanie kasowe Komitetu do Spraw Bezrobocia w Zgierzu. W dniu 12 kwietnia r. b. odbyło się piąte walne zebranie miejscowego Komitetu Niesienia Pomocy Najbiedniejszym. Z zaproszonych 96 osób przybyło zaledwie 24 osoby. Przedstawione sprawozdanie kasowe za okres od 1 października 1931 r. do marca 1932 r. wykazuje, że ogólny wpływ ze składek i ofiar wynosi zł. 16,484.09. Od Komitetu Powiatowego wpłyło zł. 10,500.—. Razem: zł. 26,984.09.

Z tej sumy wydatkowano:

na dożywianie dzieci w szkołach powszechnych	zł. 12,969.50
„ ubranka dla dzieci	„ 725.97
„ kupno trepków	„ 183.—
„ przewóz węgla	„ 4,120.90
„ „ kartofli	„ 689.02
„ „ mąki	„ 604.10
„ „ cukru i kawy konserwowej	„ 169.71
„ prowadzenie kuchni dla bezrobotnych	„ 2,353.67
„ wypiek chleba	„ 942.69
„ gwiazdkę dla bezrobotnych	„ 315.49
„ druki i materiały pisemne oraz kontrole	„ 441.22
„ inne wydatki	„ 197.20

Razem: zł. 23,712.47

Na dzień 1 kwietnia r. b. w kasie pozostała suma „ 3,271.62

Ofiar w naturze było: sekcja odzieżowa przy Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet zebrała kilkakset sztuk różnej garderoby, przydzielona została najbiedniejszym dzieciom w szkołach powszechnych. Poza tem ks. Pągowski zaofiarował 12 korcy kartofli i majątek Łagiewniki 10 korcy kartofli i 160 klg. żyta. Wojewódzki Komitet nadesłał 12 wagonów kartofli, 39 wagonów węgla, 68,000 klg. mąki żytniej, 3,000 klg. kawy konserwowej i 3,600 klg. cukru kryształu. Z powyższych artykułów wydano: kartofli 1,470 korcy, węgla 3,049 korcy, chleba 40,000 klg. kawy konserwowej 1,610 klg., cukru 300 klg. Z pomocy Komitetu korzystało przeciętnie mies. około 600 rodzin, dokarmiano zaś w szkołach 1,012 dzieci. Kuchnie wydawały przeciętnie mies. 150 porcji, Kropla Mleka 134 porcyki.

Z uwagi na to, że sytuacja w stanie zatrudnienia na terenie Zgierza jest nadal niepomyślna, postanowiono kontynuować zbiórkę ofiar na rzecz najbiedniejszych jeszcze do dnia 1 lipca r. b.

Obniżenie kar za zwłokę. Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27-go kwietnia r. b. kary za zwłokę, pobierane od składek Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, obniżone zostały do wysokości 1% miesięcznie.

Ogłoszenia urzędowe.

Ogłoszenie.

Magistrat m. Zgierza podaje do wiadomości, że od dnia 1-go maja do 1 października r. b., t. j. na okres letni, obowiązują następujące godziny uboju w Rzeźni Miejskiej:

w poniedziałki	od godz. 2 do godz. 6	dokończenie do g. 7	wiecz.
w wtorki	„ 2 „ „ 5	„ „ „ 6	„
w środy	„ 10 „ „ 6	„ „ „ 7	„
w czwartki	„ 10 „ „ 6	„ „ „ 7	„
w piątki	„ 2 „ „ 6	„ „ „ 6	„

Zgierz, dnia 26 kwietnia 1932 r.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych

Do Gospodarzy-Rolników
pow. Łódzkiego

GOSPODARZU! Pracujesz w pocie czoła niemal rok cały na roli. Uprawiasz ją, obsiewasz, rojąc tysiące marzeń, a nigdy

przewidzieć nie możesz, czy Bóg pozwoli Ci zebrać szczęśliwie plony Twojej mozolnej pracy, bo w chwili, gdy oczy Twe radują się widokiem falujących łanów, przychodzi burza gradowa, która w jednej chwili niweczy ciężką pracę rąk Twoich, Twoją nadzieję na dobre zbiory, niszcząc mienie doszczętnie.

Gospodarz, dotknięty klęską gradową, skazany jest na niedostatek, dług, kłopoty, nędzę, a nawet głód!

Niema czem wyżywić rodziny, utrzymać inwentarza, niema zboża na siew!

Klęska gradu jest zatem straszna w swoich skutkach!

Przez zniszczenie plonów czyni z rolnika dziada-nędzarza, który, by nie zginąć, idzie po prośbie, żebrać o garstkę ziarna, snopek słomy, o bochenek chleba!

A przecież grożące rolnikowi niebezpieczeństwo i nieszczęście można łatwo odwrócić od siebie! Dlaczego więc nie korzystasz z dobrodziejstw postępu?

Wszak jedynym Twoim ratunkiem to ubezpieczenie zbiorów od GRADOBICIA!

Kto nie szanuje i nie zabezpiecza plonów swej pracy, ten jest WROGIEM SAMEGO SIEBIE i SWEJ RODZINY!

Dlatego też każdy mądry, roztropny i zapobiegliwy rolnik, chcąc uchronić się przed tą klęską, powinien we własnym interesie być ubezpieczony od

GRADOBICIA.

Ze wszystkich stron dochodzą nas wieści i gorzkie biadania na poniesione szkody gradowe w roku ubiegłym, jakim uległy liczne okoliczności naszego kraju, nawet te, w których opadów gradowych nie było od szeregu lat, i to właśnie powinno być przestrożą dla rolników, by nie lekceważyli niebezpieczeństwa zwłaszcza, że

GRAD JAK ZŁODZIEJ

niewiadomo którego dnia, ani godziny przyjdzie i zniszczy Cię materialnie, doprowadzając do ruiny i rozpacz.

To też Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych, jako Instytucja, mająca na celu „dobro publiczne, a nie osiągnięcie zysków” przypomina Ci, że przyjmuje do ubezpieczenia plony od gradobicia, również podług najtańszego systemu „Zbiorowego”, przy którym:

w klasie I roślin, t. j. za koniczynę i ziemniaki od ubezpieczonych zł. 1,000 wynosi cała składka: zł. 16 gr. 19,

w klasie II roślin, t. j. za pszenicę ozimą, żyto ozime i jare jęczmień ozimy i jary od ubezpieczonych zł. 1,000 wynosi całkowita składka: zł. 22 gr. 48,

w klasie III roślin, t. j. za pszenicę jarą, owies, orkisz, wykę, peluszkę, seradełkę, łubin od ubezpieczonych zł. 1,000 wynosi całkowita składka: zł. 25 gr. 18.

Widzisz więc z tego, że za kilka miarek zboża można już sobie powetować wyrządzoną szkodę, przed którą żadna siła ludzka nikogo uchronić nie może, a tylko ubezpieczenie w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych.

Jak wielkiem dobrodziejstwem dla rolnika jest odszkodowanie za gradobicie, niech Ci powiedzą rolnicy, którzy byli na tyle przeczorni i już w ubiegłych latach ubezpieczyli swe ziemio-plody od gradu we wsiach.

W końcu zaznaczamy, że nawet przy ubezpieczeniu syst. „Zbiorowym” otrzyma każdy rolnik dla siebie osobny dowód ubezpieczenia.

Nie zwlekaj więc, Gospodarzu, z ubezpieczeniem plonów od gradobicia, albowiem

SKĄPY DWA RAZY TRACI!

Rolnik, który nie chce ryzykować i narazić się na ciężkie straty, jakie grad zawsze powoduje, i zmarnować lekkomyślnie swoją pracę i mienie,

POWINNIEN UBEZPIECZYĆ SWE PLONY OD GRADOBICIA tembardziej, że po tegorocznej zimie trzeba się spodziewać burzliwego i gradowego lata.

Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych.
Inspektorat Wojewódzki w Łodzi.

Rozporządzenie Wojewody Łódzkiego

z dnia 20 czerwca 1931 r. o zwalczaniu wścieklizny u zwierząt.

Na podstawie art. 108 pkt. 1 lit. „a” Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji

i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. Nr. 11, poz. 86) oraz na podstawie art. 16, 65, 70, 93 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 VIII. 1927 r. (Dz. U. Nr. 77, poz. 673) i §§ 321—331 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji zarządzam, co następuje:

§ 1. Cały obszar Województwa Łódzkiego uznaję jako obszar zagrożony przez wściekliznę.

§ 2. Na całym tym obszarze wszystkie psy z wyjątkiem psów policyjnych, stanowiących własność Skarbu Państwa, powinny być przez osoby, u których w posiadaniu się znajdują, zarejestrowane i zaopatrzone w znaczki metalowe, przymocowane do obroży ze wskazaniem na nich: nazwy gminy, Nr. kolejnego i roku.

§ 3. Znaczki z ważnością na rok kalendarzowy wydaje Magistrat m. Zgierza (właściwy Zarząd gminy) za opłatą, nieprzekraczającą rzeczywistych kosztów znaczków.

§ 4. Urzędy gmin i magistraty miast obowiązane są sporządzić i prowadzić stale rejestr wszystkich psów, mających ponad 3 mies., znajdujących się na obszarze gmin.

§ 5. Właściciele psów obowiązani są zgłaszać w ciągu 10 dni w urządzenie gminy lub magistracie o każdym przybytku lub ubytku psów, a również wykupywać nowe znaczki w razie zagubienia dawnych.

§ 6. Psy złośliwe, przeznaczone do strzeżenia domostw mają być trzymane na uwięzi w oddaleniu od dróg publicznych.

§ 7. Wszystkie inne psy, nie trzymane na uwięzi, o ile znajdują się poza obrębem zagrody gospodarskiej, powinny być zaopatrzone w bezpieczne kagańce lub prowadzone na smyczy.

Wyjątki od tego dopuszczalne są dla psów policyjnych podczas używania ich do służby oraz dla psów myśliwskich, owczarskich w czasie używania ich do właściwej pracy.

§ 8. W zagrodach niezamkniętych lub nieszczelnie oparakanionych, z których psy w każdej chwili mogą wybiec, należy trzymać psy na uwięzi lub w kagańcu.

§ 9. Wszystkie wałęsające się psy i koty (bezszańskie) oraz psy puszczane poza obręb zagrody bez kagańców i nie prowadzone na smyczach podlegają zabięciu zgodnie z § 13.

§ 10. O każdym wypadku wścieklizny psów i innych zwierząt lub podejrzenia o wściekliznę właściciel obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie najbliższy posterunek policji lub bezpośrednio starostwo powiatowe.

Do czasu przybycia powiatowego lekarza weterynarii chore i podejrzone zwierzęta powinny być odosobnione od ludzi i zwierząt.

§ 11. O każdym wypadku pokąsania człowieka przez zwierzę wściekłe lub podejrzone o wściekliznę należy natychmiast zawiadomić najbliższy posterunek policji lub starostwo powiatowe.

§ 12. Wywożenie (wyprowadzanie) psów z obszaru zagrożonego dopuszczalne jest po uprzednim uznanie psa przez pow. lek. wet. za niepodlegającego o wściekliznę.

§ 13. Tępienie wałęsających się psów oraz niszczenie zwłok zwierząt wściekłych i podejrzanym należy do zarządów gmin, które powinny utrzymywać w tym celu specjalną służbę.

§ 14. Zarządy gmin i policja państwowa przy każdej sposobności mają kontrolować, czy podane przepisy są ściśle wykonywane, sporządzając protokoły na winnych.

§ 15. Winni przekroczeń niniejszego rozporządzenia będą karani w trybie administracyjno-karnym aresztem do 3 tygodni lub grzywną do 1000 zł.

Kara aresztu i grzywny może być wymieniona łącznie.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim” dla obszaru województwa łódzkiego.

Wojewoda (—) Wł. Jaszczołt.

Do wynajęcia 2 mieszkania po 3 pokoje z kuchnią i wszelkimi wygodami od 1 lipca r. b.
Wiadomość: Rynek Killińskiego 11/12.